

ACC. NR. M. 8842:1-9.

Landskap: *Östergötland*

Upptecknat av: *A. B. Roath*

Härad:

Adress: *Lund*

Socken: *Ronneby*

Berättat av: *Froken Christenson*

Uppteckningsår: *1942*

Född år *1859* i *Ronneby*.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tosia Bonnadan, brunnsdrickning m.m.

s. 1-9.

Midsommar, lövselar och majstång.

s. 8-9.

L. W. F. 44.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8842:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Tosia Bronnman var alltid på 3:e
bördagen sedan Urminnes tiden.
Så kom ju en hel del lantboar
in för att ha en hel del röjs.
Kom ibland åkande i stora
törkäckor, klädda med lön.
Kungdomens sammlades och äkte
det tidigt på morgonen. Alla
lantboar försökte på mågnstunden
att vätta sin skjuts och där gjordes
soilet och byttes om dräkter ti-
digt på morgonen för att vi fort
som möjligt komma ut och se
på brunnsväckningen. De drack
inte brunn utan gingo bara
~~vara~~ så på det tyckte de var
roligt. Sedan sammlades de i sta-

den mestadels på Snäckbacken
där var dansbana med 2 gule-
män - som spelade "pioler". Där
o strog de lägen & dansade de med
sine matkongor. Sedan skulle de
besöka andra platser och ^{parten av} musiken
spelade. Då skiffades familjer-
na och där gjordes upp "partier"
och äldre kvinnorna skiffade
självaste folk som de stadda.

Karion & Lycksalighetens ö besöktes
liksom Snäckbacken. Ångdugor-
na var fulla med folk.

Dom hade rest majstång ute
vid brunnen och dansade. Det
var fullt av folk på vägarna.
På Snäckbacken var karussell

(? Troligen
förväring
m. mild som
mar.)

och litet fruktöfver. Först sanna
vi hvilken reste de hem. Nu resa
de med sig. De hade litet la-
vandel och sådana blommar på
sig. De ha inte så mycket blöding.
De äro som för de flesta
ungdomarna hade de domi-
nerade. Om de hade kvar någ-
ra de äro från sin följdes
tid använde de dem.

Flickorna som beresade var
klädda där. Det var mycket
vanligt att de släppte folk då.
De träffade vi många ung-
domarna då. Det fanns ju unga
byråer då utan om de fick
reda på någon som de kunde

Så kunde de fråga om de ville ha plats. Det var mycket roligt liv.

I:a och II:a brunnstalen kom förderas mest intressanta men det var mest på II:a som sammanföll med förriga Promenadagen.

Hadsbarna ville helst fara därifrån med båt och höll sig mest hemma och ständigt på. Mycket roliga dräkter kunde man då få se.

Det var den enda dagen som de staddfolk och ungdomarna reste in för att bli stadda och släppa varandra och de äldre för att på tjänstefolk.

Brunnsbaleu och Torija Pomma-
dan och sin skilda öaker.

Di nu det mycket förväntat
som kommo resafela med
sin fina skiffare.

1870 först förjade ångbåtarna och
1888 järnvägen.

Många förväntade adelsmän
fin skiffare v. se. Greve Woll-
Wachtmeister kommo di med
sin skiffare. I vänt hem hade
vi utlyst sin flera personer.
Vi hade nämligen Wallerplats. Vi
lyste ut vi vil biddade 25 stänger
in kvällarna. Di fanns det
inga villor vid brunnen. De ville
ju helst bo på Årsta som möjligt.

Men redan 1870 började villorna byggas. De skulle vara kyrkan åtminstone på Vöriga Promenaden, men de reste inte in bara för att gå i kyrkan.

En del gick ut till Silveforsen. Det var sin roddbåtar som förde dem dit från Övre jallet.

Stadsborna fick sina tjänare från Vhant's Vhanta - de kunde komma och fråga om det fanns någon plats. - Men är det ingenting med Voria Promenaden. - De kommer ej för att dricka buren men de fick lov att gå ut till buren och smaka hurdant buren smakar.

Kl. 6 på morgonen kunde de

ACC. N:R. M. 8842:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vara ute på brunnen. Det var
en promenad mellan Brun-
nen, Parken och Snäckebacken.

Till middagarna kom bara med
enskilda grupper som tyckte det
var roligt att se på Brunnen. Det
kunde de göra vilken söndag som
helst.

De reste de en majstång för
Brunngästerna och barnen. Jy-
kon nästan jag minns att maj-
stången sattes upp vid Fosia
Brunnaden men majstången reste
de nu brunnen.

Min morfar befästrade Kåron
och Romby med den första ång-
båten när den blev schweizeri och

villor ute på Kaien. Många hade
ju inte redt en ångbåt förut.

Den började gå 1870 men 1887 slo-
pades ångbåtstrafiken. Då dog min
morfar. - Min mamma var
född 1830.

Grändarna skulle vara samma
ifran Brunnen när de andra
Brunnsgästerna kom dit så de fingo
börjadicks tidigt.

Brunnens ratten var välgörande
som bad såväl som dryck. Där
gavs ett rum med kryddor och
kåpan som de sjuka lämnat kvar
och de tillfrisknat.

Till midnatt gjorde de löv-
valar på gårdarna och reste mig.

ACC. N:R. M. 8842:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skänk för egen räkning om de
hade plats på gården - så var
det i mitt hem.